

gjort Indrømmelser, som en udenlandsk Regjering satte Pris paa, saa var det ganske udenfor de Udtaler, som den Gang havde fundet Sted mellem Regjeringen og Rigsdagen, og det var dog før Provisorietiden, det vil sige det sidste store Provisoriums Tid. Selv om der altsaa nu maatte findes Grund til at være lidt mere lag lige overfor — ikke Sægefiskeriet, men Sildefiskeriet ved Bornholm, saa mener jeg, at det i alt Fald maa udtrykkes paa anden Maade i Lovforslaget. Helst vilde jeg nu rigtigt nok have, at der ikke bliver nogen Udtagelse udenfor Øresund, hvor efter min Erfaring — jeg veed ikke, om det er modsagt — Ordningen er tilfredsstillende for begge Landes Bedkommende, at der altsaa ikke blev nogen Udtagelse indenfor den Hovedregel, som der begyndes med i § 1: „under danst Søterritorium“ o. s. v., men at det ikke skulde være forment svenske Undersaatter at føre deres Fangst i Land til Bornholm. Jeg skal slutte med blot endnu at udtale Ønsket om, at den Sagkyndighed, som alle Sagkyndige her dog formentlig mangle, den Erfaring, der er indvunden i de 15 Aar, siden vi havde den store Fiskeribevægelse her i Landet, vil søge at gjøre sig gjældende, ogsaa rundt hos vore Fiskere, for at vi veiledede af denne kunne komme til et Resultat fra eller til, der virkelig er til Gavn for Samfundet, for den vigtige Næringsgrens Bedkommende.

Thorup: Ja, jeg veed ikke, hvorvidt vi kunne faae en særlig sagkyndig Kommission ud af en saadan Forsamling som disse Møder. Naar det ærede Medlem udtalte, at vi tidligere havde haft saadanne Møder, og at der var ligesaa mange Hoveder som Hatte, saa veed jeg ikke, hvad vi skulle opnaa derved. Og dertil vil saa komme, at det vil gaa som forrige Gang, at enkelte Mænd sætte en stærk Agitation i Gang mod Lovforslaget, jeg tror ikke, det ærede Medlem vil være med dertil. Det glæder mig forsaavidt, at det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds faar Assistance fra det ærede Medlem. Det er jo en bekendt Sag, hvad det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds har vedkjendt sig i Dag. Jeg respekterer hans Ansættelse, men jeg anser det ikke for rigtigt, at han mener,

at vi ingen Lov skal have. Naar han bliver støttet af Høire, er det utvivlsomt rigtigt, og naar jeg sigter Høire for at have forsinket Sagen, saa er det, fordi det overfor denne Sag er gaaet, som det saa tidt gaar i Frankrig, at de Radikale slutte sig sammen med yderste Høire, at det er gaaet saaledes her, er en virkelig Kjendsgjerning. Jeg skal ikke en Gang udtale, at de den Gang stemte for at lægge Regjeringsforslaget tilside, og arbejdede paa et Forslag, som jeg staar med i min Haand, der blev indbragt af 15 Medlemmer, men da de nu har lovet Bod og Bedring, saa er jeg glad ved at arbejde sammen med dem, og min Støtte skal de ikke mangle for at faae en Lov. Jeg anerkjender ikke disse Udtalelser, at vort Fiskeri er gaaet stærkt fremad. Det er en Selvfølge, at som Tiden gaar, udvikler Fiskeriet sig ogsaa, og vi faae bedre og bedre Redskaber, det er utvivlsomt, men Spørgsmaalet er dog, om vi har faaet det ud af vore Have og Bunde, som vi skal have, og det har vi ikke. Heller ikke er Fiskeriet gaaet meget stærkt frem, thi efter de Oplysninger, der foreligge for os, som det ærede Medlem nævnte for de sidste 15 Aar, fremgaar det, at den Kapital, vi har faaet ud af vore Fisk, kun er stegen i en ubetydelig Grad, og det er en bekendt Sag, at Fiskepriserne i disse Aar ere stegne med mere end det Dobbelte, og for enkelte Fiskearters Bedkommende med det Tredobbelte. Jeg synes, at det er Bevis for, at Fiskebestanden som saadan ikke er tiltagen. Jeg kunde med en Mængde Tal godtgjøre det nærmere for forskellige Steder, men da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke komme ind derpaa, og kun tage enkelte Spørgsmaal op, som jeg tror vil være nødvendige for at forebygge Misforstaaelser, saaledes at visse Agitatorer, der ingen Ting kan faae ud af vor Lovgivning, skal faae Evne til at modsætte sig Forslaget. Jeg er overbevist om, at den rørlige Befolkning rundt omkring i Landet ønsker en Fiskerilov, og det har jeg saa meget mere Grund til at tro, som jo en Kommission har henvendt sig til Fiskerne og Kommunalbestyrrelserne trindt omkring i Landet, og har spurgt, hvad de ønskede der og der, og det har de bevareret, og dertil finder jeg, at de vil have en Fiskerilov. Saa reistes der en stærk Agitation imod en Fiskerilov, og den blev tildels reist paa Grunde, som